

not være forskjellige Meninger om, hvorvidt det er af afgjørende Nødvendighed, at et saadant Ændringsforslag vedtages eller ikke, hvorvidt Regjeringen har Ret i at staae saa bestemt derpaa eller ikke. Jeg troer imidlertid, at det er meget vanskeligt at gaae irette med hinanden gjensidigt om, af hvilke Grunde man har denne eller hiin Mening. Naar man finder det synderligt, at Ministeriet saa bestemt staaer paa dette Ændringsforslags Antagelse, saa vilde jo Regjeringen omvendt kunne finde det synderligt, at saa Mange ere saa bestemt derimod. Jeg troer imidlertid, at hele den synderlige Stilling, som denne Sag indtager, har en dybere Grund. Det er jo allerede i og for sig mærkeligt, at, hvad dette Ændringsforslag angaaer, ere Nogle for det og Andre imod det, og til samme Tid synes det, som om man, hvad enten dette Ændringsforslag gaar igjennem eller ikke, dog vilde kunne forenes om at være imod hele Sagen. Jeg troer, at den sande Grund dertil er den, at man mødes med to forskellige Anskuelser i Bedømmelsen af det foreliggende Forslag. Det er dem, saavel i dette høitærede Thing som i Folkethinget, der ere for at behandle Sagen paa den Maade, som den fra Ministeriet er behandlet, som ere af den Mening, at det er ønskeligt at see det saasnart som muligt staaet fast, hvilke særegne Grundlovsbestemmelser der skulle være de gjældende for Kongeriget Danmark, og dernæst lade det være overladt til Fremtiden, hvorledes Fællesforfatningen for det Hele maatte blive. For disses Vedkommende har man oprindeligt fundet, at Ministeriet var gaaet for vidt i sine Forslag til Grundlovsforandringer, hvorimod man nu synes, paa denne ene Ændring i § 2 nær, tværtimod at kunne være enig med Ministeriet, efterat dette har indskrænket sine Fordringer til alt Det, der fra Ministeriets Standpunct ansees for absolut nødvendigt. Derimod er det nødvendigt ikke at misfende, at der er Mange, der ere imod Ministeriets hele Maade at behandle denne Sag paa, ikke saameget af Kjærlighed til den danske Grundlov i sin Heelhed, man finder snarere, at Ministeriet ikke er gaaet vidt nok, ja, man vilde endog gjerne have seet en større Forandring af Grundloven, naar det

kundestee samtidigt med Fællesforfatningens Indførelse. Disse to hinanden albeles modsatte Anskuelser, som, naar det kom til Stykket, og der her skulde diskuteres en Fællesforfatning, vilde staae saa stærkt imod hinanden, at jeg betvivler meget, at det vilde blive muligt med en nogenlunde antagelig Majoritet at sætte en saadan Fællesforfatning igjennem, de vilde dog nu forene sig om at forkaste det nærværende Forslag, og hvad enten denne Forkastelse skeer pure, saa at man forkaster hele Forslaget til Syvende og Sidst, eller den skeer derved, at man forkaster et Ændringsforslag, som af Ministeriet ansees for en nødvendig Betingelse for, at Sagen i dette Rigsdagsmøde kan siges at være gennemført et Stadium, bliver dette det Samme. Men derom maa der ingen Tvivl være hos De Herrer, at, hvis Ministeriet ikke kan sætte Sagen igjennem i dette Rigsdagsmøde, saa er Sagens Behandling paa denne Rigsdag forsaavidt fra Regjeringens Side at betragte som tabt.

Boserup: Jeg finder mig forpligtet til at stemme mod det Ændringsforslag, som af Premierministeren er stillet til Forslagets § 2. Jeg anseer det ikke fornødent at trække Thinget med at lade det høre alle de Motiver, som baade i det andet Thing og idag i dette Thing ere anførte mod dette Forslag; men jeg har begjært Ordet, for af disse Motiver at tage et til Indtægt, som idag er anført af den ærede Afd. Landsthingsmand for 1ste Kred. (Madvig). Det er rigtignok anført af ham, for at styrke hans Stemme for Forslaget, men jeg skal tillade mig at benytte det mod Forslaget. Han sagde nemlig — som een af de Grunde, han lagde meest Vægt paa for Forslaget —, at det meget ofte kunde tænkes muligt, at der i en enkelt Provinds ikke var ungt Mandskab nok af den Alderklasse, der skulde udskrives, og at man, ved at vedtage Regjeringens Forslag, kunde raade Bod derpaa ved Udskrivning i de andre Provindser. (En Stemme: Det er ikke sagt!) Jeg har noteret den ærede Landsthingsmands Ord; han anførte dem til Styrke for at gaae ind paa Regjeringens Ændringsforslag. Jeg skal til de mange Motiver, der ere anførte mod Forslaget, tage disse Bemærkninger til Indtægt mod Forslaget.